

Kartlar Dağıtılıyor

Ben kendimi bilmiyorum. Henüz böyle bir sınava girebilmiş değilim. Girdiysem bile fark edebilmiş değilim. Fakat zenginlik dolu şu kasvetli odanın içindeki beyefendinin durumu oldukça ortada. Vicdanı yokmuş, zâlim olmuş. Af edebilir miyim onu? tekrar imkanı olursa bu pişmanlıkları unutmuyor mu? “*Vicdan Tamir Edilir*” başlıklı tabelalar var mı?

bana adam samimi gibi geldi. Benim inandığım Allah (müslümanım diyen bir çok kişinin inandığı [nı zannettiği] Allah’la aynı değil) ona görebilmesi için yol göstermiştir. İrade vererek en başta o yolun ucunu göstermiştir.

Zaten, yol mürşiddir yürüyene. Kılavuz, aslında yolun kendisidir. Yanlış yola girdiğinde yol bile yapma der sana, sağır olsanda sarsılır sonra. Ardından bile bile varırsın zarara. Bile bile lades edersin lan hayatla. Merhamet ararsın etrafında. Merhamet edilmez, zarara kendi ayaklarıyla gidene oysa.

İşler değişmiş, şutlamışlar beyefendiyi. Harun haddinden fazla asabi. Asabiyet ise tek dişi kalmış canavar. Canavar ise can’dan gelir. Harun’un canı yanıyor sanki, canavar gibi kükremek istiyor. Fakat mânevi bir hava var ortamda. Onca konuşulan günah nasıl karışır ki mâneviyatla? Beyefendinin yaptığı çok ortada, kibrini arttırmış. Bunuda anlatıyor gururla.

Ben ise sadece bakıyorum sonuca, beyefendinin alışkanlıklarından vazgeçmesi zorlayacak oldukça. Devrik cümleler kuruyorum ya, devrilecek hayatı onunda.

“Peki” dedim, “Şimdi ne olacak?”

- Bana mı? Makineye mi?
- + Sana ve makineye
- “Tehlikenin ayak ucunda, herkesin ortasında bir şeyler yapmaya gayret edeceğim. Paralar aklanacak, pastalar bölünecek ve ben bir pay pasta uğruna her şeyimi satacağım.”

Aslında böyle dememişti beyefendi. Bana böyle sound etti. Paraların nasıl aklandığını, insanları bir şeylere nasıl bağımlı hâle getirdiklerini anlattı. Bonzai ‘nin en büyük karşıtlarının büyük uyuşturucu tacirleri olduğunu anlattı. Çünkü insanlar ölüyordu, ve uyuşturucu ticareti sekteye uğruyordu. Eğer bu ticaret ise, peygamberin yaptığı ne oluyordu?

Beyefendi anlatırken gözleri parılıyordu, olanlardan haz alıyordu. Ezoterik, yer altında olan her şey çok çekici geliyordu ona. Biliyorum, bu tip insanlar böyledir. Olan-bitenden hiç kopmaz ve çok savaşıır aşkla. Aşk ile savaşmak varken, aşkı düşman görüp aşk ile savaşmaya kalkanlardı bunlar. Ve *cocoaîna* partilerinde hissettikleri, aynı şey idi aşkla. Bunu görmekten acizlerdi.

Beyefendi kartını bıraktı bana, özür diler gibi bir bakış attı hızlıca. Bu tip insanlar özür dilemezler.Dileyemezler.Yenilgi olarak görürler bunu. Kimi insansa tam zıttıdır, sürekli özür diler. Sanki sihirli bir cümleymiş gibi bu. Yenilgilerini kabul ettirip kibrini arttırır.

Kartın üzerinde ise, *Müteahhit-Producer-Bilmemnepartisigençlikkollarıgenelmerkezbilmemnesi-birlogoyamilyardolarfaturakesenismihiçduyulmamışbirtirmanıninceosu* yazıyordu. Yazar, yazarlar hep ama hiç okumazlar. Okuma bilmeyene gelen emir nasıl kağıdı değil, etrafını okumaksa, bu adamlarda tam zıttıdır aslında. Faturaların üzerindeki rakamları okumak dışında hiçbir şey okumazlar.

Yola çıktık, Aylin'ime iptal olduğunun bilgisini verdim. Harun ise zifiri bir sessizliğe sahipti. Bilirsiniz bu sessizliği, aile içi bir kavgadan sonra çöken gece sessizliği idi bu. Karanlıktır, kaostur, öfkenin karanlığıdır.

Arabayı ben kullanıyordum. Hiç konuşulmayan kurallar vardır ya, arabayı benim kullanmamda öyle bir şeydi. Ben ise telaşlanmıştım beyefendinin durumuna.

Revision #1

Created 9 Aralık 2023 11:09:23 by Kelimeadam

Updated 9 Aralık 2023 11:12:37 by Kelimeadam